

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Ez 2

648

| II.

OC hand sagde til mig / Du menniskens søn / Stat paa dine Føder / saa vil ieg tale met dig. Oc der hand saa talede met mig / da bleff ieg verqueget igen / oc stod paa mine føder / oc hørde den / som talede met mig.

Oc hand sagde til mig / Du Menniskens søn / Jeg sender dig til Jsraels børn / til det affaldne Folck / som ere faldne fra mig / De och deris forfedre / haffue giort mod mig indtil denne dag. Men de Børn / til huilke ieg sender dig / haffue haarde Hoffuede / och forhærdede Hierter / Du skalt sige til dem / Saa siger den HERRE HERRE / huad heller de lyde eller ladet / Det er vel it wlydigt Huss / De skulle alligeuel vide / at der er en Prophete iblant dem.

Oc du Menniskens søn / skalt icke frycte dig for dem / och ey frycte for deris ord / De ere vel genstridige oc huasse Torne hoss dig / oc du boer iblant Scorpioner / men du skalt icke frycte dig for deris ord / oc ey heller forferde dig for deris Ansiet / alligeuel at de ere it wlydigt huss. Men du skalt sige dem mine Ord / huad heller de lyde eller lade det / Thi det er it wlydigt Folck.

Men du Menniskens søn / hør du / huad ieg siger dig / oc ver icke wlydig / som det wlydige Huss er / Lad op din mund / oc æd / det som ieg giffuer dig. Oc ieg saa / oc see / der vaar en Haand vdract mod mig / som haffde it Breff foldet tilsammen det vdbredde hun faar mig / oc det vaar screffuit vden oc inden til / oc der vdi stod screffuit / begrædelse / Ah oc ve. Oc hand sagde til mig / Du Menniskens søn / æd / det som faar dig er / som er dette Breff / oc gack saa bort /

oc predicke faar Jsraels børn. Da oploed ieg min mund oc hand gaff mig Breffuit

at æde. Oc hand sagde til mig / Du Menniskens søn / Du skalt æde dette Breff / i dit Liff / som ieg giffuer dig / oc fylde din Bug der met. Da od ieg det / oc det vaar saa søt i min mund som Hunig.

Oc hand sagde til mig / Du Menniskens søn / gack bort til Jsraels huss / oc predicke dem mine Ord. Thi ieg sender dig io icke til it Folck / som haffuer en fremmed Tale och wbekent Tungemaal / men til Jsraels huss / Ja frilige icke til store Folck / som haffue fremmede tale och wbekent tungemaal / huess ord du icke forstaar. Oc om ieg end sende dig til saadanne / da skulde de dog gerne høre dig. Men Jsraels huss vil icke høre dig / Thi de ville icke høre / mig selff / Thi det gantske Jsraels huss haffuer en haard Stiern oc forherdet hierte. Men ieg haffuer dog gjort dit Ansict hart mod deris Ansict / och din Stiern mod deris Stiern. Ja ieg haffuer gjort din Stiern saa haard / som en Demant som er haardere / end en Klippe / Der faare frycte dig icke / forferdes oc icke for dem / at de ere saa it wlydigt Huss.